

[POWIEWAJĄCY *part praes act*

G pl powiewających.

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. powiewny.

O wietrze: wiejący, może lekko:

*Wyrażenie: »wiatr powiewający«: Bo tám [w Kapui] miał [Cycero] gośpodę/ gdzie przed znoiem
łłonecznym vchodził/ dla wiatrow tám wdzięcznych y chłodnych powiewaiących. CiceroKosz e3.*

Synonim: dmący.

Cf **POWIEWAĆ, POWIEWNY, WIEJĄCY**

ALKa